

Ötö 24.9.17

De tafatta samtalen mellan far och dotter, spelade av Jonas Bergqvist och Alexandra Häggmann, är en av de starkaste delarna i Svälta räv.
FOTO: FRANK A. UNGER

Ensamheten förenar i Svälta räv

RECENSION. Fem karaktärer med en sak gemensamt – behovet av att få prata ut. Igenkänningsfaktorn är hög från början till slut i "Svälta räv".

TEATER
Svälta räv
Manus: Arbetsgruppen under ledning av Joakim Groth
Dramaturgi: Joakim Groth och Anna Simberg
Scenografi: Jeremy Crotts
Kostym: Arbetsgruppen
I rollerna: Jonas Bergqvist, Lina Ekblad, Alexandra Häggman, Carola Sarén, Jan-Christian Söderholm
Wasa teaters studioscen 22.9 – 30.12 2017

Paret som har skilt sig när de nått medelåldern, den stressade småbarnsmamman, mannen med den trassliga barndomen och dottern som hamnar i kläm i föräldrarnas skilsmässa. Känner du dessa människor? Det gör du troligtvis, eftersom att karaktärerna i "Svälta räv" är inspirerade av de människor vi har omkring oss. Manuset har skrivits utifrån skådespelarnas egna improvisationer.

Föreställningen inleds lite långsamt med ett stelt samtal i ett kaférum mellan Jonas Bergqvist och Jan-Christian Söderholm, som spelar Kenneth och Fred. Fred är mannen med den trassliga barndomen som så gärna öppnar sig för alla som

tar sig tid att lyssna. Och sedan har vi Kenneth, den frånskilda elektrikern som med få ord visar att han också har egna bekymmer.

När Lina Ekblad och Carola Sarén, som spelar Maria och Cecilia, senare tar vid blir det mera fart och fläkt. Det stela småpratet byts snabbt ut mot ett samtal mellan två väninnor, som båda behöver lufta sina tankar. Cecilia vill berätta om hur lycklig hon är efter skilsmässan medan Maria ventilerar sina tankar om hur hon balanserar småbarnslivet och arbetslivet. Även här känns skådespelet naturligt.

TROTS ATT föreställningen är tragikomisk och skratten kommer med jämna mellanrum finns det också stunder av allvar i föreställningen. När Alexandra Häggmann gestaltar dottern Rebecka som hamnat i kläm efter föräldrarnas skilsmässa känns det i hjärtat. Den unga kvinnans frustration känns stundvis överspelad, men bidrar till mer än det stör.

"Svälta räv" har en tydlig handling, men det är samtalen i föreställningen som gör det hela intressant. Spe-

Jan-Christian Söderholms karaktär Fred berättar gärna om sin barndom till alla som orkar lyssna. Här tillsammans med Maria, spelad av Lina Ekblad. FOTO: FRANK A. UNGER

ciellt samtalen mellan Jonas Bergqvists och Alexandra Häggmans karaktärer är fascinerande att betrakta. De gestaltar rollerna som far och dotter med bravur. Den komplicerade relationen mellan far och dotter känns äkta genom de trevande försöken att hitta något att prata om. Att de dessutom byter från högsvenska till dialekt när de talar sinsemellan gör att igenkänningsfaktorn höjs ytterligare.

gång. Det som börjar som ytliga konversationer övergår snabbt till djupa samtal om psykisk ohälsa, en traumatisk barndom och det mest centrala ämnet i pjäsen – ensamheten. Stundvis känns samtalen lite för långdragna och karaktärerna aningen stereotypiska, men relationen mellan karaktärerna väger upp och tillsammans bildar allting en fin helhet.

Jannike Back

"Människorna är ensamma i klungor och ingen förstår varandra."